

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1/2 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Plan ascuns.

(P.) Când a plecat contele Goluchovsky la Paris se zicea din parte oficială, că nu motive politice, și de înaltă diplomatie fac necesară călătoria aceasta, ci ea are un caracter curat familiar.

Cele întâmplate la Paris și străbătute în publicitate dovedesc însă chiar contrarul.

Pe lângă toate asigurările date din vreme, nu crede nime, că înțelegerea contelei Goluchovsky cu ministrul francez de externe, Hanotaux, a fost numai un simplu act de curiozitate, și că conferența lor, în mai multe rânduri și timp de mai multe ore, a fost ținută pe tema afacerilor private, de caracter familiar.

Chestiuni private se tranșază în câteva minute și numai chestiuni mari, de interes general, au trebuință de o discutare mai adâncă și mai amănunțită.

E evident dar, că contele Goluchovsky, pe lângă afacerile sale private, de caracter familiar, a avut și o misiune politică la Paris, și de aceea înțelegerea sa cu titularul Franței de externe are o mare însemnătate politică.

Organele mari de publicitate ale Europei, cari pretind a fi totdeauna bine informate, aduc călătoria contelei Goluchovsky la Paris în strânsă legătură cu chestia orientală.

Ele zic că tenorul conferenței acestor doi diplomați a fost Orientul și îndeosebi politica Rusiei și a Austro-Ungariei, statutorită la Petersburg, în chestiunea orientală.

Contele Goluchovsky avea misiunea se câștige consimțământul Franței la politica acestor două mari puteri.

I-a succes? Nu o știm.

Care e politica Rusiei și a Austro-Ungariei în chestiunea orientală? Asemenea nu o știm.

În secretele și planurile diplomației europene nu poate străbate nime. Ele numai atunci es la iveală, când sunt prefăcute în fapte și nu le mai poate schimba nime.

Tot ce putem face e, să punem evenimentele unul lângă altul, să le examinăm și să combinăm. Din lucruri cunoscute se ghicim lucruri necunoscute, îmbrăcate în haina viitorului.

Vom înșira dar, fapte cunoscute.

La Petersburg s'a legat o învoeală secretă între Rusia și Austro-Ungaria cu

privire la deslegarea chestiunii orientale.

Acesta e un fapt, pe care azi nime nu-l mai trage la îndoială.

Tot așa de adevărat e și aceea, că învoeala aceasta s'a legat cu consimțământul Germaniei, pentru-că Monarhul nostru, înainte de a pleca la Petersburg, a avut o întrevvedere cu împăratul german, și pentru-că Germania a declarat de ne-numerate-ori, că nu e interesată în Orient, ci lasă mână liberă Rusiei și Austro-Ungariei în deslegarea chestiunii orientale.

Urmează alt fapt.

În Anglia apare o broșură cu cuprins sensationnal. Se comunică în ea planul deslegării finale a chestiunii orientale, care ar fi acela, ca Turcia să se împartă între Rusia și Austro-Ungaria, și totodată se spune, că planul acesta era al contelei Andrassy, fost ministru de externe austro-ungar.

Va se zică: era planul Austro-Ungariei.

Luăm acum încă un fapt.

Reichswehr, azi organ politic, dar înainte cu cinci ani organ curat militar, care reprezenta vederile celor mai de frunte conducători ai armatei noastre, în prima linie ale arhiducelui Albrecht, scria la 18 Noemvrie 1892 următoarele:

„Presupunând, că s'ar lega o învoeală cu Rusia, așa ca jumătatea dinspre răsărit a Peninsulei-Balkanice să cadă sub influența rusească, ear jumătatea dinspre apus sub influența austriacă: natural, că atunci s'ar sfîrși cu libera desvoltare a statelor din Balcani.

Dar ar fi oare aceasta o nefericire?

Am văzut cum ocupația Bosniei și a Herțegovinei ne-a adus o pace mai sigură, ca în cazul când aceste provincii turcești se transformau într'un principat suzeran.

Și chiar și o ocupare a Serbiei și a Muntenegrului ni-ar câștiga o pace și o ordine mai sigură la frontiere, ca cea de acum.

Că noi, la o astfel de împărțire a sferelor de interese, trebuie să renunțăm la orice influență asupra României și a Bulgariei, e evident. Dar această renunțare nu ar fi rău schimb cu câștigarea totodată a influenței necondiționate și decizătoare asupra Serbiei și Muntenegrului.

Și dacă se mai spune, că noi la o asemenea împărțire în Balcani, în câte o sferă de interese, rusească și austriacă, am sta pe întreaga linie față în față cu Rusia și ar trebui să fim gata și la aceea, că Rusia va rivali și la sfera noastră: credem a fi îndreptățiți

să punem întrebarea, că oare România, care suferă o irendentă română, și Serbia care lucrează pe ascuns la anexarea provinciilor ocupate, ne sînt cu adevărat vecine loiale?

Trebuie să presupunem, că Rusia ar deveni cu timpul un vecin mai bun, abstrăgînd de la aceea, că ar trebui să treacă unu sau mai mulți secol, până-ce Rusia va mistui temeinic jumătatea din răsărit a Peninsulei-Balkanice, căzută în proprietatea ei, ca să i-se poată face poartă și la jumătatea din apus.

Nu strică deci a ventila pe cale publicistică posibilitatea unei astfel de apropieri. Se poate să vină totuși odată timpul pentru Austro-Ungaria, în care politica externă a monarhiei nu va fi condusă de simpatii și antipatii Maghiarilor și de necesitatea unei păci prielnice pentru desvoltarea economică.

Am înșirat faptele acestea, nu pentru a trage noi concluziuni din ele, ci pentru a atrage asupra lor atențiunea celor chemați, cari datori sînt a-și pune întrebarea: nu cumva învoeala legată la Petersburg s'a întărit pe baza programului contelei Andrassy, precizat atât de bine în articolul din „Reichswehr“?

L'am înșirat și pentru a dovedi, că motivate erau temerile noastre exprimate la calcăul primului din numărul 156 al Tribunei unde ziceam:

„așa se vede, că concertul european nu are scopul și intențiunea de a regula chestiunea orientală, ci de a o complica și mai mult, ca altă-dată se o poată regula după un plan ascuns al cărui timp de realizare nu e sosit încă. De aceea, tare ne temem, că pacea care se leagă acum în Orient are să fie numai o pace — provisorie“.

Repetăm dar, că chestiunea orientală nu se va deslega prin legarea păcii între Turcia și Grecia, ci ea se va regula de altă-dată, după un plan ascuns, pentru care contele Goluchovsky a mers la Paris, ca să câștige consimțământul Franței.

Care e planul acesta ascuns? Combinez-l fiecare din faptele înșirate mai sus.

Sibiu, 2 August n.

Dela curtea română. Epoca e informată, că M. Sa Regele a fost înconștințat de Împăratul Francisc Iosif, că în cursul lunii August presumpțional Moștenitor al Austro-Ungariei, Arhiducele Francisc Ferdinand, va merge pentru

câteva ore la Sinaia să viziteze pe A. S. R. principele României. Visita avînd un caracter cu totul intim, nu se va face nici o primire oficială Arhiducelui Francisc Ferdinand.

Bánffy și Viena. Compromisul legat între guvernul unguresc și opoziția din dieta maghiară a provocat nemulțumire în unele cercuri mai înalte politice din Viena. Nu pentru-că nu le-ar conveni faptul, că în parlamentul maghiar s'a restabilit ordinea și s'a delăturat o crasă primejdioasă, ci pentru-că baronul Bánffy a acceptat unele condițiuni ale opoziției, cari stau în flagrantă contradicție cu promisiunile sale, făcute Vienei. Astfel, opoziția a promis guvernului unguresc, că nu va face obstrucție, ba nici mare opoziție, proiectului de lege despre provisorul pactului cu Austria, care se va prezenta la toamnă dietei maghiare, însă numai în cazul când în legea aceasta se va susține starea de azi a lucrurilor în chestiunile vamale-comerciale, comune cu Austria, ear baronul Bánffy a asigurat opoziția, că în proiectul de lege despre provisoriu, va fi vorba numai despre susținerea statului quo.

Cei din Viena văd acum în aceasta călcarea promisiunii, pe care le-a făcut o Bánffy cu privire la urcarea cuotei, și care dacă nu va fi respectată, aduce cabinetul Badeni în cea mai mare încurcătură și la cădere sigură.

O explicare satisfăcătoare se impune dar și baronul Bánffy va face încurcînd o călătorie la Viena pentru a asigura cercurile datătoare de ton de acolo, că nu pe ele, ci opoziția maghiară o va trage pe sfoară.

Faptul însă e, că Bánffy ar voi se tragă pe sfoară nu numai opoziția sa, ci și pe cei din Viena. Dar va merge cam greu; și ușor se poate ca afoară să se înlocuiască tocmăi în jurul grumazului baronului Bánffy.

Goluchovsky la Paris. Despre călătoria ministrului comun de externe austro-ungar la Paris, cu care ne ocupăm și în primul nostru de azi, semi-oficiosul „Kel. Ert.“ scrie următoarele:

„Călătoria la Paris a contelei Goluchovsky ministru comun de externe, a avut de scop asigurarea intrării Franței în alianța rusco-austro-ungară, legată cu privire la chestiunea orientală. Contelele Goluchovsky și-a împlinit misiunea cu succes satisfăcător, și astfel învoeala celor trei mari puteri poate fi privită de un „fait accompli“. Austro-Ungaria, Rusia și Franța se află în perfect acord

față de toate eventualitățile, ce s'ar pute naște în Orient, și în scurtă vreme se vor da dovezi palpabile despre aceasta“.

O nouă triplă alianță s'a constituit dar, expres pentru rezolvirea chestiunii orientale. Nou motiv, ca statele mici din Orient să fie cu grije, ca „eventualitățile“ să nu le surprindă și să nu le găsască nepregătite.

Din Maramureș. Ne vin vești extrem de rele. Nu sînt tocmai nouă aceste vești, dar aceasta e și mai rău. Relele cronice din nenorocire rămân ca și neobservate; oamenii se obișnuiesc cu ele și le trec cu vederea. Ceea-ce ni-se comunică acum „Din Maramureș“ (vezi corespondența mai în jos), e cu atât mai grav, că ni-se prezintă, ca și-cînd s'ar petrece cu învoirea, sau cel puțin sub ochii vicarului din Maramureș, care este șeful spiritual oficios al acestui ținut românesc, oarecînd atât de glorios, acum așa de amurțit naționalicește, și așa de primejdig. Atragem atențiunea reverendissimului domn, Tîi Bud la cele-ce ni-se comunică, și sîntem nerăbdători de răspunsul, ce va da. De altă parte atragem luarea aminte și a celorlalți fruntași Români din Maramureș cu rugarea să nu pregete a face tot posibilul pentru delăturarea primejdiei, ce amenință poporul românesc din Maramureș, tocmai din partea școalelor!

Acțiunea Cehilor. Față cu agitațiunile fără seamăn și nesfîrșite, puse la cale printru Nemții din Boemia și Moravia contra ordinațiunilor cunoscute ale contelei Badeni, Cehii au decis să nu stea nepăsători, ci să înceapă o contra-agitație. Comitetul executiv al deputaților Cehi a ținut sedința zilei trecute, în care s'a primit un energic protest, imediat locuitorului țării și trimis prin o deputațiune și prim-ministrului Badeni. În protestul acesta se cere scutul legii pe seama minorităților cehi, brutalizate și de multe-ori insultate din partea Nemților. Comitetul a luat mai departe hotărîrea, ca pe 5 Septemvrie să se convoace la Praga o mare adunare a Cehilor, la care să fie reprezentate toate orașele din țările sudetice, și să fie prezenți toți deputații cehi. În fine s'a mai decis și compunerea unui memorandum, în care să fie tratate în mod obiectiv relațiunile naționale și de limbă din Boemia, Moravia și Silezia.

Așa se vede dar, că împăcarea celor două naționalități (cehă și germană) tot mai mult se îndepărtează de stadiul de realizare și numai astfel va fi posibilă, dacă Nemții capitulează.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Decisă...

Razele lunii pîtrundeau costîș prin desimea frunzișului, din care era format boschetul. Palidă apărea la lumina lor Irina, care adăncită în gânduri ședea pe canapeaua de iarbă. Era liniște și noaptea își întindea tot mai mult vîlul ei negru peste pămînt. Ferestrele casei din față s'au luminat și de după perdele apare un cap dragălaș de băiat cu părul negru buclat, cu obrăzorii rotunzi și sănătoși.

— Mamă, mamă! pîtrunde glasul băiețușului la urechile Irinei. Confusă își ridică capul îngreunat de fantasmări și privește în jur.

— Mamă, mamă!

— Da, sînt mamă, și în momentele aceste 'mi-am uitat de datorință. Își freacă fruntea ferbinte cu mîna tremurătoare, se ridică repede ca trezită dintr'un somn înfricoșat și vrea să plece spre casă.

— Irino, dragă Irino!

— Cine-i? Ce vrea?

— Nu mă vezi Irino, nu-mi cunoști vocea rugătoare?

— Ah, tu ești Ermil, aici? acum?

— Da sînt eu Irino, am venit, am riscat acest pas cutezător, vreau, trebuie să vorbesc cu tine, acum îndată.

— Nu se poate, merg, m'a strigat băiatul.

— Jertfește-mi câteva momente, nu mă lăsa pradă tulburării mele sufletesti, ascultă-mă.

— Nu pot... băiatul mă chîmă.

— Mamă, mamă!

— Auzi! trebuie să merg, adio Ermil, lasă acum vorbele, de alte ori, poate...

— Irino, dragă Irino, ești atât de crudă nu-ți cer decât câteva momente, te rog jertfește-mi-le, ascultă-mă, nu pot să mă depărtez până nu mă ascuți, sînt nenorocit...

— Mamă, mamă!

— Dar' auzi băiatul, nu pot acum Ermile, nu pot, aș atrage atențiunea asupra mea prin absența prea lungă, adio... mîine... la ora asta... aici... adio acum, adio.

Luna pîtrunde și acum costîș prin desimea frunzișului, din care era format boschetul, dar razele ei luciau ceva mai mistic și foșnetul frunzelor ascundeau tainic șoaptele Irinei și ale lui Ermil.

— Decide asupra sorții mele Irino! Vrei să fii fericit, să simți viața, să trăiești, atunci vii cu mine, te duc departe: eu și dragostea mea ferbinte îți vor călăuzi viața și calea ta. Dorul de a te vedea fericită prin mine, îmi dă putere, îmi dă tărie de rezistență contra ori căruia obstacol. Hotărăște-te acum Irino, asupra vieții mele. Tu mi-ești crăiasa visurilor și aspirațiilor mele, eu robul tău, supus și îngăduitor. — Tu taci Irino, tu șovăiești a-mi da răspuns, tu mă înspăimînti cu durerea ce o exprimă fața ta. — La ce îți fatuneci fruntea, pentru-ce nu te uiți senin în ochii mei, să-mi spui că... că vii cu mine, că vrei să fii a mea. — Irino, tu nu simți pentru mine nimic, căci altfel 'mi-ai răspundeai rezolut, tu te-ai jucat cu iubirea mea, tu 'ți-ai făcut jucărie din cel mai sacru simțământ...

— O, nu Ermil, nu 'mi-am făcut jucărie din dragostea ta, dar' vezi, eu sînt legată, sînt mamă și deci iubirea ta e sfîntă și curată, iubirea mea de mamă e asemenea.

— Ți-am spus de-atâtea-ori deja, că te iubesc, că din momentul, în care te-am văzut atunci eșind la primblare cu colegii tăi dîn seminar, când erai îmbrăcat în reverandă, care se potrivea atât de minunat cu fața ta pioasă și cu seninătatea privirilor tale, gîndirea mea era mereu la tine, suspinurile mele mereu ale tale. Știi bine Ermil, că de patru ani decînd 'mi-a murit soțul și tatăl băiatului meu, nu am alergat în lume după plăceri și aventuri, nu 'mi-am făcut iluzii dulci din viața mea, ci gîndul și sufletul 'mi-a fost la băiatul meu și la tine. Pe tine, numele tău, cu imaginația vie mi le-am închis adînc în inimă și le-am tănuțit doi ani de-a rîndul, până acum de curînd, când fatalitatea 'mi-a rupt acest secret sacru din inimă și 'ți-l-am spus... regret, și voi regreta toată viața, că ai sfîtat despre acest sentiment.

— Cum poți fi atât de crudă, Irino. Eu preamăresc momentul și cer binecuvîntare dela Dumnezeu pentru buzele tale, cari au rostit acest secret și m'au făcut fericit, m'au făcut să trăiesc cu plăcere, să-mi imaginez viitorul fericit și plin de delicii...

— Eu sînt nenorocită Ermil, căci știu, că prin mine 'ți-am zădărnicit toate planurile de până acum ale viitorului tău. Ce poți tu face de acum? Ce viitor te va aștepta cu mine?

— Irino, scumpă, dar' nu ești tu cîmăză pentru mine? Putem-vom noi trăi, căci atîta am dela părinți, ca să pot trăi vre-o zece ani cu tine fără griji.

— Apoi?

— Până atunci voi întreprinde ceva, voi studia ceva, dar' sînt cariere destule, cari îmi stau deschise, afară de cea preotească, căreia mă dedicasem la început.

— Dar' băiatul meu, băiatul meu...

— Băiatul îl vom duce mai tîrziu la noi, îl vom crește, vom fugiți de el, ca doi părinți cu să cadă.

— Și ai fi tu în stare Ermil să-mi iubesci din inimă băiatul?

— Da. Pentru tine scumpa mea aș fi în stare să fac tot, nu numai atât.

— Te cred, dar' va fi departe timpul, când băiatul meu ar pute fi lângă mine, căci tu și bine că părinții mei ce strîcți, ce despoți, ce pedanți sînt. Tu crezi, că ei ar permite așa cu ușorul ca băiatul să vină la mine, care am fugit cu un tinăr? Nu! Nu-și așa de naivă, ca să pot crede așa ceva, doar' tu încă simți în destul depozitului lor, cănd 'ți-a tăiat calea să mai și vii la noi, încît trebuia să ne întîlnim în secret. Ce crezi, ce vor face? Vor crește ei băiatul, îl vor ține la ei, ear' pe mine mă vor eschide cu totul, mă vor denega din familie. Aceste sînt șansele viitorului nostru.

— Ei bine, va se zică interesele acestea sînt în stare să ne nimicească fericirea, crezi?

— Da, cred Ermil.

— Atunci nu-ți iubire Irino, nu-ți.

— Ermil, mai dubitezi tu încă, mai ești în stare să presupui așa ceva?

— Da, sînt în stare, căci adevărata iubire nu cunoaște margini și reserve, e o simțire, căreia nu te poți opune, căreia nu-ți poți pune pedeci.

— Ermil, dragă Ermil, judecă bine, aici e greu, căci iubirea mea sinceră față de tine e în legătură strînsă cu iubirea de mamă.

— Înțeleg prea bine, dar' băiatul va veni mai tîrziu la noi, te asigur, încît e pentru părinți, pentru eschidere, ce-ți pasă, tu

mă vei ave pe mine, eu pe tine și vom fi tericiți. Averei ta: nu ne trebuie, putem trăi fără de ea. Decide dragă asupra vieții mele. Mă iubesci sincer, cu inimă curată, precum te iubesc eu, vii cu mine, ear' din contră vei nimici o viață, care fără tine nu are nici un înțeles. Decide, hotărăște-te, fă cum te povățuiește inima și simțirea ta. Spune-mi, să știu dacă simți și tu așa precum simt eu.

— Vin cu tine Ermil.

Cerul era înourat și întunerecul părea a fi fără sfîrșit.

Irina era pregătită în taină de plecare. Era geamantan mic cu cele mai trebuincioase era gata la îndemînă.

Irina aștepta cu inima tremurîndă, cu friguri ca de moarte, momentul plecării.

Băiatul dormia îndestulit în pătîșorul seu și zimbea cu fericire prin vis.

Deodată două licăriri de lampe de trăsura să ved pe drumul țepîș din apropiere. Aceasta era sîmnu.

Irina își pune iute pălăria cu vîlul des, își ia a mîna geamantanul și merge încă odată la patul băiatului, să-și ia adio pentru lungă, lungă vreme, poate...

Trecuse de mult mezul nopții și Irina sta mereu îngemănăată la patul băiatului, îi săruta plîngînd fericită mînuțele și buclele. Până cînd lampete trăsuri nu s'au mai văzut, până atunci Irina nu s'a ridicat din genunchi și nu a încetat de a-și săruta cu drag băiatul.

Turda, 27 Iulie 1897.

Margareta Moldovan.

Din Maramureș.

— Convictul. — Pericolul școalelor. —
Preoți rétăciți. —

Sighet, 30 Iulie 1897.

Lucruri de mare pericol pentru poporul român s-au petrecut și se petrec la noi, fără ca cineva să le știe, ori să se gândească la sanarea lor.

Să le luăm pe rând.

Avem în Sighet un convict. Ridicat prin jertfa unor zeloși cultivatori ai poporului de rădăcină, susținut cu atâtea greutăți și sudori, convictul nostru a avut se treabă să aibă marea de a crește Români și propagatori ai culturii române. Spre scopul acesta — zice-se — s'a adus însă stupidă hotărâre, cu sau fără înflăcărare puterincilor zilei, nu știu — ca în linia primă să se primească în convict preparanțiști.

Deși până acum numărul gimnaziștilor a fost incomparabil mai mare, — eu nu cunosc decât patru preparanțiști, cari au crescut în convict, — nu înțeleg peste tot de ce ar și fi primiți elevi ai preparanților maghiari de aici? Să ne creștem înșine noi astfel de unelte orbe de maghiarizare pe seama băieților nostri proprii?

Pe cât s'au informat, la primirea gratuită în convict a preparanților acestia s'au deobligat a da o declarațiune în scris, că zece ani vor servi ca învățători confesionali. Acest lucru ar trebui să fie de sine înțeles între oameni de omenie, crescuți de Români, ar trebui naturalmente să servească definitiv și numai la școalele confesionale.

Dar ce se vede? Es patru inși din convict, unul rămâne la confesiune, ear' ceilalți trei trec la stat, și cu cea mai mare nerușinare lucrează la denaturarea tinerilor încredințați lor.

Unde este deobligamentul, că zece ani vor servi la școalele confesionale? A încercat de pildă vicarul nostru să-l constrângă a se ține de această deobligățiune? Vre-o zece comune avem în Maramureș fără învățători! Astfel și câte școale ne-a mai lăsat nemernicia guvernului maghiar, și acele s'au lipse de învățători, stau închise! Și totuși se permite celor trei nefericiți să treacă la stat! Unde e energia?

Ce e mai mult însă. Acești învățători comit niște lucruri revoltătoare. Vlad János, care e învățător la școala de stat din Petrova, se bate în piept că e Ungur, nu vrea să vorbească nici cu poporul, nici chiar afară de școală, românește, fără prin tâlmăci, deși până mai ieri purta cioareci și mânca de pe masa convictului, înființat din sudoarea Românilor!

Altul, Szabó László, nepot al dlui vicar Tit Bud, merge pe o lună la o școală confesională, ridică o parte din plată, primește apoi denumirea de stat — înșuie ușa școalei confesionale și pleacă cu bani cu tot, uitând că convictul l-a crescut, și deci că e deobligat să rămână la confesiune.

Nouă nu ne trebuiesc unelte de maghiarizare; e crimă să ne creștem noi înșine omoritor pe seama limbei și naționalității noastre. E de pretins și de așteptat dela dl T. Bud să pășească energie contra acestui abuz, să repare barom ulterior ce a neglijat până acum și să insiste, ca preparanțiști să nu mai aibă loc în palatul convictului. Poftescă la mese ungurești, dacă vreau să fie învățători de stat, dar' să strice și pe alții nu o putem suferi.

O altă boală, care bântue corpul nostru didactic, este isorită din nepotism. Sînt câțiva înșelători, tocmai nepoți de ai vicarului Bud, cari abuzează într'un mod primejdios de această împrejurare.

Frații Szabó de pildă comit cele mai desastrose lucruri pentru școalele confesionale, sub patronajul vicarului.

Încurajați de „Titusz bácsi“, ei câștigă „premiu“ pentru „zélul“ dezvoltat în diferite direcțiuni, la adunările învățătoresci joacă rolul de „conducători“, rogu-te.

Ei încep discuțiile în limba maghiară (!), ei salută pe „președinte“ (T. Bud) cu toasuri maghiare, ei fac „propuneri“, interpelări etc. și e vai de muritorul, care nu se supune, răci atunci inspectorul din Nănești, faimosul Szabó Guszt, îl învinge, dacă nu-l succede a-l convinge.

Că datorința ca învățători acesti „patetici oratori maghiari“, nu și-o îndeplinesc în destul, nici ei nu o pot tăgădui, dar' că cu „agreașă și știrea dlui vicar“ aduc școalele confesionale într-o stare aproape de sta-tificare, asta încă e încontestabil.

Anume în primăvara aceasta Szabó-știi au silit pe o mulțime — aproape toți învățătoři — să aștearnă în comun o petiție la ministrul de culte, ca să le ridice salariul la 4 sute, dându-le 100 fl. subsidium de stat. Le-a succedat a seduce lumea cu vorba, că „Titusz bácsi“ se învoaște și a zis să recurgem.

În suplică însă, — ei denunță atât pe dl vicar, cât și consisiorul, că de câte-ori este vorba de subsidium de stat, vicarul și episcopul: „felekezeti és más szempontból is“ nici odată nu-și dau învoirea recerută prin lege, deci cer modificarea legii, sau în cazul ultim, să-și facă învățătorii de stat.

Că așa ceva să se fi întemplat fără știrea dlui vicar, este absolut imposibil de crezut. Aceasta apare numai la un joc de colorii, să se poată spala pe mâni la carmă. Căci e cu neputință, ca dl vicar să nu știe ce face învățătorul sau: *Aucentiu Szabó*. Acesta fiind învățător în Sugaș, unde dl vicar e paroch, nu poate face un pas fără știrea superiorului sau. Și acțiunea de aici a pornit, aici l'a fost centrul...

După cât știu la altfel de lucruri să cere învoirea senatului școlar, în fruntea căruia stă preotul.

Învățătorii de senat școlar s'au aleși, de el trebuie să asculte, altcum își iau catrafusele.

Dacă însă dl vicar permite, ceilalți preoți fac ce face popa, vreau să zic capul, și treaba merge.

N'a cetit însă dl vicar ce zice *Néptanító lapja*. Ea glăsuiește astfel:

„Ajutorul de stat stabilește un raport de datorință și obligamente din partea celor ajutamați... și... „condițiunile contraserviciului le croește totdeauna dăruitorul“. Va se zică pentru o sută florini noi să ne statificăm înșine școlile, de bună voie, nesiliți de nimeni?... Nu ne e destulă înflăcărare ilegală, ce și altcum o exercită inspectorii școlari asupra șermanelor noastre școale confesionale, ci ne mai trebuie o nouă și mai mare înșenunțare a lor. Să ia parte la alegerea de învățători, unde prima condiție va fi, să fie mare patriot, ear' nu bine calificat? Să compună el, inspectorul școlar maghiar programa de studii în școalele confesionale, câte biată ne-au mai rămas, așa după cum lui și intereselor șoviniste le va conveni?...

Un alt fapt destul de trist este, că aproape la fiecare școală de stat dela noi, directorul este preotul român local. Atât pozițiunea de preot, cât și aceea de Român și om chiar, e incompatibilă cu ocuparea unui astfel de post — ad' honorem (!). Într-adevăr, datorința morală a fiecărui preot român ar fi, ca să lucreze cu tot dinadinsul pentru ridicarea și prosperarea școalei confesionale, să îndemne pe părinți să-și dea acolo pruncii, ear' nu să steie încă el în fruntea unei instituțiuni, a cărei menire este să ne zdrobească caracterul național, să ne învenineze cu tot felul de bazacii maghiare.

E datorința dlui vicar, să cerceteze lucrul acesta, și să nu permită unor preoți servili și mici la suflet să ocupe astfel de posturi și să sprijinească niște tendințe, pe cari datorința noastră a tuturor este să le paralizăm cu orice preț.

Am zis.

Corvin.

Inundări uriașe.

După ce inundări grozave au făcut mari pustiiri mai ales pe la noi, în România și în Serbia, acum mările cerului s'au versat cu furie cutropitoare asupra Austriei și a părților apusene învecinate.

Am dat deja Sămbătă o știre scurtă despre teribilele inundări. Acum ne stau la dispoziție informații amănunțite, cari oferă cel mai jalnic tablou de pustiire și nimicire.

În Austria au bătuit cu mai cutropitoare furie inundările. De câteva zile plouă necontenit și violent. Furtuni naprasnice s'au descărcat în numeroase părți, văi și rîuri și-au eșit din alvie, poduri au fost duse de apă, drumuri stau nimicite, imposibile pentru circulație, comunicația ferată s'a întrerupt în multe părți, orașe, sate și ogoare sînt pustiite, oameni au căzut victime apelor, — toate aceste constituind pagube enorme. Spun oameni bătrâni, că de zeci de ani nu s'au pomenit asemenea grozave inundări.

Au bătuit apele cu deosebiri în nord-ostul Boemiei, în Silesia și în jurul Vienei. Aici un zid mare sarpund-se, a omorât 6 lucrători. Lângă Viena Dunărea a esundat și a cauzat daune nespuse de mari. Și crește mereu fluviul rege, amenințând cu grozav pericol cetatea împărătească. În jurul capitalei e întreruptă ori-ce comunicație.

Tramwayele electrice nu mai circulă, străzile fiind acoperite de apă, oficiul de poștă și telegraf asemenea e potopit, așa că nu poate comunica. Circulația de tren stagnează în multe locuri, ear' în altele se susține numai cu mari întârzieri.

Mai oribile sînt pustiirile la Ischl. Într-o oră și sub apă. Poporația se refugiază în locuri mai sus așezate. Valurile au ajuns deja până la vila imperială. Archiducesa Gisella s'a mutat din apartamentele sale parterre. Fericiul loc de cură prezentă cel mai trist tablou: pustiire și jale pretutindenea. Pagubele se urcă la milioane de florini. Orașul e echis dela ori-ce comunicație exte-

rioară; în interior comunicația se face pe luntri. Apa a cutropit și mașinile de gaz aerian, așa că orașul zace seara în sinistru întunec.

Inundările din Silesia sînt așa de grozave, că oameni competenți le consideră de cele mai mari în acest veac.

În comuna *Freihel* multe case s'au surpat, omorînd sub ruini 17 oameni.

Din alte părți inundate asemenea se vestesc casuri de victime omenești.

În ținuturile germane, mărginașe Austriei, în Silesia prusiană și în Bavaria încă s'au întemplat inundări uriașe, cari au făcut daune incalculabile.

Inundări mari au pustiit și în Ungaria cu deosebire în părțile nordice, *Bártfa*, *Miskolc* etc., apoi în *Torontal* și prin părțile extreme al Ardealului.

Din Petersburg se vestește, că în Rusia au fost în câteva regiuni inundări foarte mari. Ținutul *Kertsch* e total potopit. Ziarul „*Novosti*“ anunță, că 150 de oameni s'au înecat.

ASTRA.

Convocare.

Adunarea generală ordinară a despărțământului XXIII (Turda) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ se convoacă pe ziua de 3 August n. a. c., în Turda la orele 3 p. m. cu următorul Program:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul subcomitetului.
3. Alegerea alor două comisii pentru cenzurarea raportului și înscrierea de membri noi.
4. Comunicarea mai multor ordinuri ale comitetului central.
5. Eventuale disertațiuni.
6. Defigerea locului Ținerii adunării generalei proxime.
7. Alegerea alor 2 delegați la adunarea generală dela Mediaș.
8. Propuneri.
9. Alegerea comitetului pe un period nou de 3 ani.
10. Închiderea adunării.

La această adunare, care se va ține în biserica gr-cat. din Turda-veche sînt invitați toți membrii Asociațiunii și cei ce se interesează de înaintarea poporului român.

Turda, la 27 Iulie 1897.

Direcțiunea despărțământului.

CRONICĂ

Sibiu, 2 August n. 1897.

Convalescența principelui Ferdinand. Știrile primite din Sinaia despre starea sănătății A. S. R. principelui Ferdinand sînt de cel mai îmbucurător cuprins. Augustul bolnav va pute părăsi casa peste vre-o zece zile, și va pute face mici plimbări prin Sinaia.

A. S. Regală citește câte două-trei ore pe zi și percurge tot ce au scris ziarele despre mersul morbului său.

Din Fanar. Se telegrafează din Constantinopol, că chestiunea metropolitului din Ūskub s'a rezolvat conform propunerii Rusiei în următorul mod: Metropolitul *Ambrosie* e confirmat în postul de metropolit al Ūskubului, dar' nu-și va ocupa postul, ci Metropolia va fi administrată de arhimandritul *Firmalion*, Sărb de origine, care va fi ales mai târziu de metropolit. Celalalt candidat al Sărbilor pentru postul de Metropolit, arhimandritul *Nichifor*, a fost trimis din partea Sultanului pe insula Patmos, ca pedeapsă pentru insubordinație, cu care-l învinovășise patriarhul ecumenic.

Sărbii din Macedonia își au dar' metropolitul lor. Și Românii?

Antim! Unde ești?

Himen. *Eugenia M. Mircea* și *Patriarhul Pinte* anunță cununia lor religioasă, ce se va celebra Duminecă, în 27 Iulie st. v. a. c. la 11 ore a. m. în biserica gr-orientală din Cața.

Oraș în flăcări. Din *Salonichi* se depeșează, că orașul *Monastir* e în flăcări. *Au ars deja peste 2000 de case*; focul continuă cu furie naprasnică.

Pentru ajutorarea școlarilor săraci. Între credincioșii bisericii române greco-catolice din Sibiu se lucră pentru înființarea unei reuniri, care să provadă cu cărți și vestimente pe elevii săraci dela școala greco-catolică. Statutele reunirii sînt așternute spre aprobare. Într-aceea s'a ales un comitet în frunte cu dl *Iuliu Bardossy*, care să căștige membrii și să colecteze ajutoare.

Creștin socialii în Budapesta. Pe la începutul lui August se va ține la Budapesta o adunare a creștin-socialilor, în scop de a declara partida lor partidă regnicolă. Îndemn la aceasta au dat mulțimea de aderențe sosite din provincie.

† Dr. Krennitz. Primum știrea că Dr. Krennitz din București, unul dintre medicii cari au îngrijit pe A. S. Regală principele Ferdinand, moștenitorul de tron al României, a răposat în mod subit.

Chirotoniri de preoți. Au mai fost chirotoniri de curînd întru preoți gr-or. clerical cu pregătiri extraordinare *Augustin Căpsa*, instituit paroch în comuna Bontida, protopresbiteratul Dejului, clericul extraordinar *Iosif Morariu*, instituit paroch în Mucundorf, tractul Sighisoarei, clericul extraordinar *Ioan Olariu*, instituit paroch în Bucium, tractul Orăștiei.

Gimnasiul gr-or. din Suceava a avut în anul școlar 1896/97 570 elevi. Dintre aceștia 302 au fost Români, 223 Poloni, 9 Ruși și 5 Armeni. La examenul de maturitate s'au supus 33 elevi, dintre cari 5 au eșit cu eminență, 20 bun, 8 au rămas corigenți dintr'un obiect și trei au fost reprobați pe un an.

Întru apărarea... statului maghiar, ministrul unguresc de interne earăși a comis două vitejii. A oprit două foi din străinătate: foaia periodică „*Der Moderne Völkergesist*“ din Berlin și foaia sârbească „*Crnogorac*“. În urmarea ordinului de opreliște, ministrul de comerț a detras numitorul foi debital postal. Valoarea însă, sigur le-a mărit-o!

Bust lui Bănyfy. Pare de necrezut, e totuși așa. Admiratorii ilustrului bărbat de stat, ce eternizează numele Bănyfy Dezas, l'au așezat un bust în sala cea mare a localităților partidului „liberal“. Bustul e construit din două feluri de marmură: capul din marmură albă, cealaltă parte a trupului și hainele — dizmagyar — din marmură roșie. Așadar' cu două fețe; minunată idee!

Botezul celui mai tînr arhiduce. Nou născutul arhiducelui *Frideric* a fost botezat alaltăieri în *Weilburg*. Botezul l'a săvîrșit cu mare asistență bisericească episcopul *Belopotocksky*, vicar apostolic. Monarhul n'a venit dela *Ischl*, din cauza întreprinderii de circulație, ce a urmat ploilor. Astfel l'a reprezentat arhiducele Carol Stefan. Au asistat la botez mai mulți arhiduci și arhiducese, apoi mulțime de înalți dignitari, ambasadorul spaniol *Hoyos* s. a. Copilul a primit numele *Albert Francis Iosif*.

Atentat la Bruxelles. Se vestește din Bruxelles, că Vineri o ceată de lucrători greviști au aruncat înaintea edificiului societății cooperative catolice „*Patarages*“ patruane de dinamită. Cinci edificii au fost în parte demolate.

Ciuma scade. Așa face să se creadă știrile ce s'osesc din Constantinopol, vestind că carantina pentru transporturile din porturile *Mohamess*, *Maslat* și *Bahreni* din stul persic și din porturile *Mării-roșii*, dintre *Rabegh* și *Lith*, s'a sistat. Asemenea s'a sistat ordinul, care interzicea Persilor peregrinarea și transportarea morților la *Kerbela*.

Turoii au bani! Zile de rară bucurie înșeninează pe soldații turci din Creta. S'a făcut, ceea-ce acum două luni era cu neputință: *Dasevad-Paga* a plătit oficerilor restanțele de leață, ear' soldaților solda pe patru luni trecute. Din Canea se anunță, că evenimentul neașteptat, dar' cu atât mai îmbucurător, a făcut foarte bună impresie în cercurile mohamedane.

Bani în Dunăre. La *Sigmaringen* s'a perdut astă-iană pe posta din *Württemberg* o lădiță cu 40.000 marce bani gata. Lădița s'a aflat acum intactă într'un canal, ce ducea în Dunăre. S'a eșat, că lada a căzut de pe treptele vagonului de poștă în apa, care pe atunci crescuse foarte tare, așa că a ascuns în sine comoara.

Furt de oiseme... berechet. Un cas foarte hăzlu s'a petrecut deunăzile într'un hotel din Bruxelles. Într-o bună dimineață toți oșpeții hotelului, 80 în cap, s'au pomenit — fără gheț! Servitorul hotelului le fusese peste noapte dinaintea ușilor. Indignaiți, oșpeții au ridicat energice proteste la hotelier, care s'a văzut necesitat să le cumpere tuturor ghețe nouă, optzeci de părăchi. A avut deci comul situației și o umbră de — tragic!

Violină — avere. În *Brescia* s'a vîndut sîpămîna trecută o violină de *Guerrieri* din moștenirea directorului de conservator Baicini. Cumpărătorul e un anticar din *Lipsca*. Prețul de cumpărare face o avere, — 16.000 lire! Odinoară violina l'a costat pe Baicini 3000 lire. Și câte mii va costa ea peste trei patru decenii!

Foia noastră. Întrerupem pentru doi numeri „*Castelul din Carpați*“. Cetitorii ne vor scusa această pauză, care nu va face de cât să le cultive curiositatea pentru continuare.

Știri mîrunte. Archiducesa *Stefania* va pleca la 4 August prin Petersburg spre Italia. — La *Dobrița* va ave loc în 20, 21 și 22 August congresul regnicolar al tipografilor. — În *Sirmia* s'a eșat o mare bandă de falsificatori de bancnote. — În *Mitrovici* a murit o femeie de 114 ani.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecere în Șomcuta-mare.

Junimea academică română din Șomcuta-mare și jur fuvită la petrecerea de vară precedentă de reprezentanțe teatrale, ce se va aranja în sala hotelului din Șomcuta-mare, Joi, la 12 August st. n. 1897. Pentru comitetul aranjator: Vasile Dragosiu, avocat, președinte; Dr. George Iuliu Anca, vicepreședinte; Emil Betean, secretar; Augustin Dragoș, cassar; Ioan Costea, controlor. Prețul de intrare la petrecere și teatru pentru fiecare persoană în locul I. 1 fl. 60 cr.; în locul II. 1 fl. 30 cr. Începutul precis la 7 ore seara. Bilete se pot cumpăra dela dl Augustin Dragoș, cassar în Hideaga (*Puszta Hidegkút*), ear' în ziua petrecerii la cassă. Venitul curat este destinat pentru scop filantropic. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Se va predă: „*Mireasă pentru mireasă*“, comedie în 3 acte de Iosif Vulcan. Persoanele: Nichifor Goron, proprietar be-trân; dl Victor Nilvan; Veronica, fiica lui: d-șoara Livia Nilvan; Aurel Justinian, avocat tînr; dl Drd. Teofil Dragoș; Arcadiu Sempronescu, inginer tînr; dl Dr. G. Iuliu Anca; Ioan Cicareșcu, septemvir pensionat; dl Vasile Butean; Virginia, fiica lui: d-șoara Veleria Buda; Ieronim Moliveșcu, fost vice-comite; dl Victor Vasváry; Cleopatra, soția lui: d-șoara Roza Poșol; Simeon Ilutian, jude administrativ; dl Augustin Chiș; Ruxanda, soția lui: d-șoara Gizela Bucșa; Tarquinu Superb Ulpianescu, cancelist notarial; dl Vasile Ghețe; Stan, servitor la Goron; dl Laureniu Avram; Gafia, servitoare tot acolo; d-șoara Reghina Cherebeț. Acțiunea se petrece în timpul present, la moșia lui Nichifor Goron.

Din Bucovina.

O petrecere românească în Vatra-Dornei.

Mai mulți tineri universitari români din Cernăuți am constituit un comitet spre a aranja o petrecere cu dans în 30 Iulie — 11 August — în Vatra-Dornei.

Invitări speciale se vor trimite numai în districtul Dornei și Cămpulungului. Toate celelalte familii, care au fost invitate de obicei la petrecerile aranjate de tinerimea universitară română, binevoescă și acum a se considera de invitate.

Fiind Vatra-Dornei în apropiere de Transilvania, sperăm, că la această petrecere românească vom pute saluta cu inimă frățească și familii românești din locurile apropiate ale Transilvaniei.

Toaletă simplă. Prețul de intrare: 1 fl. 50 cr. de persoană.

Venitul curat e menit pentru internați de băieți români din Cernăuți.

Comitetul aranjator se constituie din următorii membrii:

Euseb. Antonoviciu, stud. iur. V. Avram, învîț. sup. în Dorna, D. Bumbac, stud. iur., Ep. Bocance, stud. teol., G. Balmoș, prot. presv. în Dorna, Or. Bendevaschi, presv. în Dorna, V. Burduhos stud. filosof., G. Ciupercă, stud. teol., N. Cotlarciuc, stud. teol., Dr. Em. Cricleici, pract. de avocat în Cămpulung, V. Deac, propr. în Dorna, I. Flocea, stud. iur., G. Forgacl, percept. în Dorna, D. Giorgescu, presv. în Dorna, At. German, stud. teol., G. Isacescul, pretor în Dorna, C. Merch, stud. teol., N. Nichituș proprietar în Dorna, Dr. C. cav. de Onciul ascult. în Dorna, Dr. G. Popoviciu, deputat, G. Prelici, stud. iur., G. Prelici, stud. teol., G. Tarangul, stud. teol., P. Tarnovean, administr. la silv. în Dorna, I. Tonigariu, stud. teol., I. Vorobchievici, stud. teol., Al cav. de Zotta, cand. iur.

Petrecere în Sălcia.

Primum invitarea la petrecerea de vară, ce o va aranja tinerimea română din Sălcia Duminecă, la 8 August 1897 st. n. în sala școalei din loc. Prețul intrării: de persoană 80 cr. de familie 1 fl. 50 cr. Începutul la 3 ore p. m. Sălcia-de-jos, la 26 Iulie 1897. Gavril Rancea. Petru Pasca. Venitul curat este destinat pentru procurarea de cărți copiilor săraci dela școala din loc. Suprasolvirile se cuitază cu mulțumită.

ECONOMIE.

„Bihoareana“.

Anunțăm cu plăcere, că în curînd se va înființa o bancă românească în Oradea-mare. „Familia“ serie referitor la acest îmbucurător fapt următoarele: De mai mulți ani se discută în cercurile românești din orașul nostru înființarea unui institut de credit și economii în Oradea-mare, dar' idea încă nu s'a putut realiza. Acuma cauza a intrat într'un stadiu, care ne face să credem, că realizarea nu va întârzia mult. În Sămbăta trecută s'a ținut o nouă consfătuire, în care s'a decis unanim și cu mare însuflețire, că institutul să se formeze încă în anul acesta cu numele de „Bi-

horeana" și cu un capital social de 200.000 fl., împărțit în 2000 de acții de câte 100 fl. Spre scopul acesta s-au trimis apeluri la frații din comitat și din pășile învecinate, iar după primirea răspunsurilor și aderențelor, se va ține o conferință, care va lua deciziuni definitive în privința înființării.

Nouă derogătorie de dare. Ministrul de finanțe a dispus, ca din 1 August începând să se deschidă în *Serada de pe Niragiu* o nouă derogătorie de dare.

Creșterea găinilor și cu deosebire înmulțirea oulor și negoțul cu ele atrage luarea aminte a oamenilor din toate țările. Germania, care importă în fiecare an un mare număr de găini și de ouă din Italia, Galizia și Rusia, acum a pășit la întemeierea de mari clocoitoare de cloce artificiale. În Schierling (localitate în Bavaria) s'ar fi produs în anul 1896, în număr de 40.000 găini anual, care crescute și îngrășate se trimite în diferite părți. Un stabiliment din Italia ar fi în stare să producă până la 100.000 găini îngrășate. Rusia nu s'ar lăsa mai pe jos. Țarul a încredințat suma de 18 mii fl. pentru construirea unui stabiliment model de creșterea găinilor într-o comună aproape de Petersburg.

Dela Reuniunea femeilor române din Sibiu.

— Dare de seamă. —

Pentru sortitura de obiecte, ce va aranja „Reuniunea femeilor române din Sibiu”, au mai incurs:

Dela Preasfinția Sa dl. episcop al Aradului Ioan Meșian 40 fl.
Dela d-na Elisabeta Părau, soție de dir. gimn., Brad, 6 fl.
Dela d-na Ana Petrișor, preoteasă, Cornășel, 2 fl.
Dela d-na Eugenia Paraschiu, Sebeșul-săseș, 5 fl.
Dela dl. Nicolau P. Rațiu, capelan grcat., Cluj, 1 fl.
Dela N. N. din Sibiu 1 port-figare.
Dela d-na Ecaterina Tincu, soție de adv., Sibiu, 1 vază de flori și 1 ștergar țărănesc.
Dela d-na Maria Pop de Harșan, 2 farfuri decorative și 1 mănă de bambus.
Dela d-na Eugenia Dr. Vecerde, 1 masă de fumat cu broderie.

Dela d-na Emilia Roman, Sân-Miclăușul-mic, 2 cadre și o batistă brodată.

Dela d-șoara Constanța Lungu, Rășinari. 1 țitor de jurnale, brodat.

Dela d-șoara Delia Mariescu, Oradea-mare, 1 tabletă brodată.

Din Sibiu au mai contribuit dd.: Ioan de Preda, adv. 1 cocoș de munte preparat; vâd. Elena Borlea, 1 ștergar brodat; Elena Dr. Șpan, soție de prof. sem., 1 sachet brodat; Mariaora Popescu, 1 etagieră cu broderie; Lucreția Bunea, 1 cursor brodat; Ana Crișan, protopopeasă vâd. 1 țitor de unt; Eufemia Catona, abs. de școala de lucru de mână, 1 periușă de divan cu broderie spaniolă; Elena Canțan 1 țitoare de lucru de mână, brodată; d-na St. Moga, soție de covigar, 1 blid pentru poame; Aurelia Moga, 1 coriță p. lucru de mână, croșetată; Eugenia Moga, 1 ștergar brodat; Maria Câmpian, soție de arhivar cons. 1 păreche de pantofi țurești și 1 ștergar brodat; Cornelia Câmpian, 1 coșuleț p. lucru de mână; Dora Colbasi, 1 scaun ars.

Dela d-na Maria Frâncu, preoteasă în Cetea, 1 covor p. pat, industrie de casă.

Dela d-șoara Lucreția Calefariu din Săliște, 1 cursur brodat.

Dela d-na [Elena Pop Hozsu Longin, soție de advocat din Deva, 2 ștergere românești, 1 blid de majolica; d-na Leonida Șerban n. Feier din Deva, 1 păreche de pantofi brodați și 1 pompador brodat, colect. prin d-na E. Pop H. Longin.

Dela d-șoara Eugenia Meșian din Zr-nești, 1 garnitură pentru talie și 1 p. dantelă macramé pentru ștergar.

Din Sebeșul-săseș dela dd.: Aurelia Uveges, Elena Crețariu câte 1 tabletă brodată; Rachila Opincariu 1 ștergar industrie de casă; Virgil Tipeiu, 1 pult de note, sculptat, — colect. d-șoara Virgilia Tipeiu.

(Va urma).

Din public.)*

Provocare.

În vara anului 1894 s'a ținut în Zlatna un concert, dat de către tineri teologi din Sibiu. Inteligența din jur pentru a asigura reușita concertului a avansat câte 5 fl. Scopul concertului a fost, ca venitul curat să se folosească pentru cele 2 biserici române.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Subscrierul am fost ales în comitet controlor, dar după-ce în seara concertului n'am putut lua parte, — și după-ce nici până acum nime din cei competenți n'au dat socoteală publică despre rezultatul acelui concert, și după-ce în nenumerate rânduri am fost molestat cu întrebări despre suma contribuită de 5 fl. m'ă vâd necesită a provoca pe calea aceasta pe președintele comitetului aranjator (dl. I. M.) și pe cassarul aceluia (dl. L. E.), ca să deosească publică despre rezultatul material al petrecerii, — ear' restul din cei 5 fl. ce va trece peste biletul de intrare, — să binevoască a-l rențoarce vrednicilor inteligenți contribuitori!

Trâmboșele, la 15/27 Iulie 1897.

Nicolae Motora,
preot rom. gr.-or.

Posta redacțiunii.

Rue d' Ecoze. Primit. Un răspuns a mers. Corvin. Mulțumiri. Te rugăm continuă, deși descoperirile sunt așa de triste. R'eu' trebuie cunoscut, ca să poată fi vindecat.

Vasilache. Am primit cu mulțumiri. Dolens. Se va publica în curind. Simin. „Edelweiss” se numește prin părțile Hațegului „floare de Simin-ic” ori siminică. Salutare!

La

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Tribuna Literară.

Biografia lui Iancu.

„Adevărul” din București publică în nrul seu dela 29 Iulie n., următoarea dare de seamă despre cartea dlui St. Șuluțiu: *Biografia lui Avram Iancu*.

„Am dinaintea mea o carte, care ar merita să se găsească în casa și pe masa fiecărui bun Român, pe masa fiecărui om de inimă și de caracter. Cartea e intitulată „Biografia lui Avram Iancu” și e scrisă de Iosif Șterca Șuluțiu de Cărpiniș, unul dintre cei mai buni amici ai marelui tribun al Moților.

Cartea are ca motto următoarele versuri ale nemuritorului V. Alexandri.

„Dar' cât un stâlp e în picioare,
Nu cade templul dărmat,
Și nici un neam viteaz nu moare
Cât el mai are un fiu bărbat.”

Bătrânul Șuluțiu, care a asistat ca tînăr la aceea luptă uriașă întreprinsă de Românii la 1848, ce o fi gândit el când a scris aceste versuri, în capul lucrării sale?... Voit-a el să ne spuie soarta actuală a neamului românesc, căruia tocmai acum îi lipsește un fiu bărbat? S'au voit-a el să ne amintească acele momente de glorie, când Românii din patru unghiri ale Transilvaniei se adunaseră ca un om spre a-și reclama drepturile lor, să ne amintească acele zile glorioase, tocmai acum când Românii de peste munți se pierd într-o luptă sinucigașă?

Ori-cari ar fi fost intențiunile bătrânului Șuluțiu, — mulțumire îi datorim pentru lucrarea sa. Patriotismul și umanitarismul lui Avram Iancu, jertfrea de sine și lupta nepregetată a acestuia, vor fi poate o învățătură binevenită pentru România modernă, care se distinge prin scepticism și blazare.

Istoria vieții lui Avram Iancu e cunoscută. Autorul nici nu caută să repete lucruri, pe cari fie ce Român ar trebui să le cunoască. El se mulțumește a ne destăinau părți din viața intimă a lui Avram Iancu, părți de aceea, cari întregesc figura mareă a acestui mare revoluționar român. Sau dintr'un sentiment de pietate explicabilă, autorul intră în polemica amănunțită cu diverși Maghiari, cari caută să pangărească memoria lui Avram Iancu, punând în seama lui fel de fel de cruzimii și de imoralități.

Avram Iancu s'a născut în Vidra-de-sus, anul 1824. Luna și ziua nașterii sale au rămas și vor rămâne probabil necunoscute. După îndemnul tatălui lui Șuluțiu, Avram Iancu a fost trimis de părintele seu, un țeran voinic, inteligent și onest, cu bună stare, să învețe carte în școlile mai înalte din Transilvania. A urmat deci la gimnaziile din Zlatna și la universitatea din Cluj, unde a studiat dreptul.

Cu student, gata să depeie examenul de advocat, a asistat la ședințele tablei regești, care se țineau în Cluj.

Baronul Kemény Dénes tocmai rostise în parlament cuvintele pururea memorabile pentru emanciparea țeranilor. Dară reprezentantul guvernului, „un grof regalist” îi răspunde;

„Am motive foarte serioase, ca să privesc la emanciparea țeranilor, ca la moarte. Precum noi nu știm acum unde a fost patria originală a strămoșilor noștri veniți în Asia, așa se păzim, ca nu cumva peste 40—50 ani să trebuie în mica noastră patrie Transilvania să cauți pe Maghiari cu lampa. Pentru-că dacă Transilvania va fi independentă, ușor se poate prefăce în Dacia”.

Când Avram Iancu auzi cuvintele arrogante ale stupidului grof unguresc, furia îl cuprinse și tot trupul îi tremura. Șuluțiu fu silit să scoată din dietă și să-l ducă acasă. Acum abia feciorul Moților recunoscu prăpastia colosală, ce despărția neamul său de neamul unguresc, pătura socială, din care se trăgea el, de aceea a grofilor și baronilor.

„Frate Șuluțiu! — zice Iancu — Nu te supăra pe mine. Ori-cât de bun Român ai fi, tu nu poți simți durerea, ce am simțit eu azi. Tu și familia ta nu sînteți robi ca mine și părinții mei. Când acel nobil baron (Dénes), cari a vorbit ca un semizeu, a zis că: „Nici acel pământ de trei coți, care ne va acoperi trupul după moarte, nu este proprietatea noastră” era să mă arunc din galerie între ei să-i isbesc de părete. Nu cu argumente filozofice și umanitare vei pute convinge pe acești tirani, ci cu lancea, ca Horia.

La o discuție între mai mulți tineri maghiari asista și Iancu. La început el se ținea de o parte, foarte liniștit și fără a spune vre-un cuvânt la tiradele revoluționare ale entuziaștilor unguri. Unul dintre aceștia observă în mijlocul discuției, că ștergerea iobăgiei și emanciparea neamului valach e prematură. Atunci Iancu furios a sărit drept în sus și plin de mânia a strigat: „Resping în numele neamului românesc marionisitatea voastră! Dreptul istoric are să se spulbere înaintea dreptului omului. Am suferit, spre rușinea secolului al 19-lea, robie îndelungată. Pretindem ștergerea sclăviei și egalitate perfectă sau moarte!”

Din aceste cuvinte se cunoaște deja viitorul rege al munților, șeful iubit al Moților, — care avea să respingă mai târziu decorațiile și favorurile înalte ce i-se oferiseră, pentru ca să renunțe la idealurile sale și ale poporului românesc.

E cunoscut sfîrșitul tragic al lui Avram Iancu. Șuluțiu dă o pildă de înaltă și adevărată prietenie. Încheind lucrarea sa despre Avram Iancu, Șuluțiu zice:

„Spun vrăjmașii neamului românesc, că „Avramuț” a murit sub garduri, ca cerșitor în stare de beție, nebun.

Nu știu, n'am văzut.

Dar' chiar de-ar fi așa, eu totuși nu mă lapăd de el: amic mi-a fost când l'am văzut înțiași dată, în cămașă lungă și ca unui amic îi păstrez memoria. Dar' teamă-se de mânia lui Dumnezeu și de urgia istoriei viitoare a neamului românesc cel-ce l-a adus pe Iancu în aceea stare înfrîntoare...”

Și Șuluțiu dovedește că stăpînitorii cruzi, cari au refuzat să dea libertate Românilor, să realizeze idealurile acestora, — l'au adus pe Iancu la nebulie...

Informațiuni.

„Foia pedagogică” nr. 14, cuprinde: Expozițiile de industrie de casă, de Dr. D. P. Bărcianu, (urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni, de D. Comșa, (urmare și încheiere). Din literatura școlară, de Dr. Petru Șpan, (urmare și încheiere). — Informațiuni. — Felurimi.

„Școala modernă” nr. 4, cuprinde: Vorbe și fapte. — Organizația învățămîntului în Bavaria. — Scrieri asupra reformei învățămîntului secundar. — Păreri asupra anteproiectului de program pentru școlile primare. — Asupra literaturii populare. — Documente școlare. — Brașoare populare. — Știri școlare. — Bibliotecă anunțate. — Posta redacției. — Cărți noi.

Korolenko despre poezia noastră populară. „Epoca” adă, că marele novelist rus, Vladimir Korolenko, care se află la Sîknicul din Prahova, lucrează la un studiu asupra poeziei și muzicii populare românești. În afară de aceasta, d-sa va pleca, peste cîva timp, în Dobrogea, la cunatul seu dl. Dr. Petru din Tulcea, unde va culege material pentru un studiu ce voaște să facă asupra stărei Dobrogei.

Carte de comptabilitate. A apărut în editoria librăriei Socac & Comp. „Tratatul teoretic și practic de comptabilitate și administrație pentru comerț, agricultură și bancă de Zamfir St. Petrescu, sub-directorul băncii agricole”. Cartea lucrată cu cea mai mare îngrijire pentru desvoltarea tinerilor funcționari în toate ramurile comptabilității și administrației comerciale și financiare, precum și un tratat special de comptabilitate în partidă dublă pentru agricultori. Volumul complet de 480 pagini costă lei 3 și se află de vînzare la librăria Socac & comp București.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea

„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”.

1 fascicul 1 fl.; pentru România lei 2.50.

A apărut fasc. IV., care cuprinde articolele „Așango—Baleografa” cu numeroase ilustrațiuni și harte. Litera A. se încheie cu pag. 338, cuprinzînd în total peste 676 coloane. Dintre articolele mai însemnate ale fasc. IV. amintim: Asia, cu o hartă excelentă lucrată la F. A. Brockhaus în Lipsa și cu 11 tipuri asiatice; Asigurare; Asociațiune, As. transilvană; Atanasu Anghel; Athanesescu Dim.; Ateneul român (cu ilustr.); Athos; Aurelian P. S.; Australia (cu 10 ilustr. etnogr.); Austria, A.-Ungaria; Avicultură (cu 2 ilustr.); Axente Sever; Baba; Babes; Băcău; Băi (B. Herculan de Dr. G. Vuia, cu o panoramă și 4 tablouri excelente din oficiu Angerer & Göschl în Viena); Balaș (cu tabl. bisericii D. Balaș) etc. Acest fascicul, după-cum sîntem informați, se va expedia peste cîteva zile tuturor abonatilor, cari au achitat prețul anticipativ. Abonamente se primesc la editorul W. Kraft în Sibiu și (pentru România) la O. Müller în București pe lângă solvirea anticipativă a prețului pentru câte 5 ori 10 fasc. à 1 fl. — resp. 2.50 lei.

Studii Literare.

Revenim la valoroasa carte a dlui profesor Teodor Raica din Ploiești, pentru-ca să atragem asupra-i atențiunea tuturor cărturarilor noștri, mai ales însă a profesorilor și dascălilor români, dela cari asemenea cărți n'ar trebui să lipsească.

E destul, deocamdată, să arătăm cuprinsul bogat al acestui volum de peste 160 pagini. El conține: (partea I) un studiu critic intitulat: *O gramatică parodiată* (pe 54 pagini), apoi: *Veacul al XVI. Limba și literatura Românilor de A. Lupul-Antonescu*, asemenea un articol critic. Urmează în fine cel mai bogat și mai interesant studiu: *Codrul frate cu Românul* — un studiu asupra doinei române, plin de observații originale și frapante, tractat cu mare pricepere în mod științific. Acest tractat are 2 părți: „Colonizarea” și „descălcare”, și prezintă o lectură foarte mulțumitoare, care deșteaptă în mintea gânditoare mulțime de idei asupra raportului gingaș, ce se manifestă, prin poezia populară, între Români și codrul verde (Frunză verde, ... foaie verde.)

Partea ultimă (IV) a cărții cuprinde un studiu filologic asupra prepoziției „de”. Este o completă monografie a acestei particule așa de deasă și așa de cu mult înțeleșuri în limba noastră. Estă titlul acestei părți: *Selecțiunea graiului; „de” ca prepoziție; raporturi casuale; „de” ca adverb; „de” ca pronume; „de” ca conjuncție*. Credem, că și din aceste puține notițe iubitorii de studii limbii române vor pricepe însemnătatea acestei cărți, care mai are și rara însușire de a fi efină în raport cu valoarea sa. Costă numai 75 cr., și se poate procura dela librăria societății noastre pe acțiuni „Tipografia”.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atîtași numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a rețipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografiei” soc. pe acțiuni în Sibiu.

Sosiți în Sibiu.

În 1 și 2 August n. 1897.

Hotel „Imperatul Romanilor”. Sperl și Schram locotenenti, L. Brukner și Oppenheim, sub-locotenenti, Koscheny, Schwarz și S. Lass din Viena, Schuller și M. Broch, din Budapesta, comercianți; K. Dorner, Heidelberg, A. Galeos și I. Stern, voiajori, din Budapesta; Obersohn din Budapesta, Paulini din Agram și Kranz din Baroth, neguțitori; Székely, forestier din Năsăud; G. Daniel, forestier din Vola; Dr. Madneeg, medic din Orăștie; I. Szabo, privatier din Vinț; Rosler, predicator din Agnita; Dr. Blumenfeld, medic din Cluj; Mersing din Viena, Davidescu și Constantinescu, Falk și Herescu din București, privatieri; Fleischer, locotenent din Cluj; Ronsauer din Viena și T. Lang din Stuttgart, comercianți.

Hotel „Neuriner”. H. Brust, inginer din Cluj; Petranu, maior și R. Zimmerman, privatier din România, B. Betzold, profesor și A. Siegel, învățător din Chemnitz; L. Asboth, director din Sămbăta; E. Gerisch, oficial din Viena; I. Karl, zidar din Brașov; F. Artura, întreprinzător din România; Wawresca din München, I. Weiser din Viena și S. Gluk, din Budapesta, voiajori.

Hotel „Meltzer”. O. Suveka din București și d-na Stengel, din Sebeșul-săseș, privatieri; B. Kopaetz, neguțitor din România; I. Rosenthal, comerciant din Brașov; M. Papp din Elisabetopol; A. Baraczsi D. Stănescu, comerciant din Brașov; Sommer, monteur din Viena; D. Fridrich, voiajor din Cluj.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Iulie n. 1897.

Sămînțe	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu	75	76	10.10	10.20
Bănețesc vechiu	75	76	10.35	1.40
Grâu dela Tisa	75	76	10.30	10.45
Grâu „Pesta”	75	76	10.8	1.5
Grâu de Alba-Reg.	75	76	10.40	10.55
„Bacica”	75	76	10.40	10.55
Grâu ung. de Nord	75	76	—	—
Sămînțe, vechi ori nouă	Sotul	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Șicără	70—73	7.5	7.75	
Orz	60—63	5.60	6	
„	64—67	—	—	
„	68—71	5.65	6.10	
Cucurus (porumb)	—	4.45	4.50	
„	—	4.85	4.90	
Meu	—	4.10	4.50	
Hrîșcă	—	—	—	
Grâu	Sept.-Oct.	9.89	9.9	
Cucurus	Mart.-Apr.	5.14	5.16	
„	Maiu-Iun.	4.40	4.52	
Ovăz	Iuliu-Aug.	5.75	5.77	
„	Sept.-Oct.	—	—	
Produse diverse	Sotul	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
Olen de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	52.50	53	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	56	57	
„	afumată	—	—	
Sân	—	—	—	
Prunc	—	—	—	
Lictar	slavon nou	—	—	
„	bănețesc	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată de Rosenau	—	—	
Ceară	—	—	—	
S p i r t				Bani Martă
Brut, pentru rafinare	—	14.75	15	
Rafinat, pentru comeriați mari	—	52.50	53	
Brat,	—	50.50	51	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 31 Iulie n. 1897.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.51
Lire țurești	—	10.65	10.70
Imperiali	—	9.65	9.60
Ruble rusești 100 a	—	126	127
Gahbeni	—	5.19	5.66
Napoleon-dori	—	9.47	9.55
„ (rusești)	—	9.45	9.51

Bursa de Budapesta.

Din 23 Iulie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	122.95
„ „ „ 4%	—	120.60
Imprumutul căilor ferate ung.	—	102.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	124
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	102.80
Bonuri rurale ung.	—	98.95
„ „ croate-slavone	—	98.80
Obligațiunile desp. regalilor	—	102
Imprumut cu premiu ung.	—	153.80
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	142.25
Renta de hărtie austriacă	—	102.10
„ de argint austriacă	—	102.60
„ de aur austriacă	—	128.75
Losurile austriace din 1860	—	161.50
Acțiunile băncii austro-ungare	—	98.4
„ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina”	—	102
Gahbeni împărătești	—	5.69
Napoleon-dori	—	5.65
Mărci 100 imp. germane	—	9.57
London 100 Livres sterlingi	—	58.56
London 100 Livres sterlingi	—	119.97

Bursa de Viena.

Din 28 Iulie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
----------------------	---

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea**Română****în Roma.**

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Două cărți folositoare

pentru țăranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**compus de
cel 12 profeți intermițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILEde
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau**Naționalitatea**Traducere
de
Rosmarin.Această broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității, in-
ferează în cel mai necruțător mod *renegatismul*.
Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literarede
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare opul premiat și publicat de
„Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-
mână și cultura poporului român“**POVEȘTI DIN POPOR**

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se întinde pe 216 pagini, cu-
prinzând cele mai frumoase povești și la urmă
o însemnare a provincialismelor, costă numai
50 cr. plus 10 cr. porto.**„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu**

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgeli. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legenda populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exem-
plar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
fremetări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste fran-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Balada de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscă-impărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Rosen. Novela de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trim-
bișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-**ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire**
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuează repede.Bilete de vizită
după plac și cerereMare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.**EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“.**Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.